ми до дерева глузду себе присилили аббасе

сіль текла бородою але не до рота текла

ми ридали навскач ми покірно сміялися басом

ми чекали на біса а в гості прийшов абдулла

перед снігом тепер стоїмо ніби перед амвоном

і коліна болять і болить під ногами земля

ми чалми поскидали на купу ми бачили коней

що по небу ведуть не карету а крик короля

це не сніг перед нами не бог перед нами а плаха

і не медом а кров‘ю помазані наші вуста

ми молили аббаса батира батия аллаха

а приїхав король і як топір нам голови стяв

засміялася домра лягла на валу королева

ятагани дощу попід руки її підвели

і ми ко́рчами м'язів з землі виривали дерева

та себе від дерев відірвати уже не могли